

Politikai pártok a szülői elidegenítés folyamatának kivizsgálása ellen

Kanász-Nagy Máté (LMP) és Ráczné Földi Judit (DK) a szülői elidegenítés, mint az egyik gyermekbántalmazási forma kivizsgálása ellen emeltek szót, és adtak hangot abbéli meggyőződésüknek, hogy a szülői elidegenítés csak egy kitalált valami, amit a különélő szülő a gyermeket gondozó szülő bántalmazására talált ki.

A politikusok valószínűleg nem különélő szülők, és az LMP, vagy a DK egyik tagja sem találkozott még a rendszer abúzusával – legalábbis ez tűnik ki a nyilatkozatukból. Nem is találkozhattak a rendszer abúzusával, tekintettel arra, hogy ők maguk a rendszer. Egyik holló pedig nem vájja ki a másik holló szemét. Ezt pedig úgy hívják: korrupció a bürokráciában. A szóvivőknek tehát fogalmuk sem lehet arról, miről beszélnek, de mondják. Sajnálatos módon, azonban minden tudományos alátámasztást nélkülöző nyilatkozatukkal tömegeket vezetnek tévútra.

Valahonnan azonban ők is szerzik az értesüleiket, és a politikai pártok felelőssége ebben áll. Nem olvasnak tanulmányokat, mindössze csak beszélgetnek a kérdéssről. Általában kizárólag azokkal, akik maguk is tűzhöz közel vannak. Márpedig azok a civilek, akik a tűzhöz közel vannak, annak megfelelően beszélnek, amekkora központ támogatást remélnek. Hogy mindez a kommunikációs csatorna, ennek fényében mennyire hiteles, azt mindenki döntse el maga.

De a szóvivők meg is mondják, miért borultak ki, és kezdték el hangoztatni ugyanazokat a téves nézeteket a kérdésben. Az egyik, férfiakat képviselő szervezet által megszervezett, és lebonyolított, PAS konferencia, és ennek kormányzat általi, pénzbeli támogatása szúrja a szemét. Az egyesületet hiteltelenség nevezik, a kormányt pedig, aki most először tette oda magát a gyermekbántalmazások eme formájának kivizsgálása és feltárása mellé, lefikazza, mondván, hogy a gyermekbántalmazókat támogatja.

Nem posztom megítélni, mennyire hiteles a konferenciát megszervező egyesület. Azt sem posztom megítélni, mennyire hiteles a szóvivő gondolkodását befolyásoló civil formáció. Azt viszont tudom: sem a szervezőknek, sem a sugalmazóknak fikarcnyit nem számítanak a gyermekek. Hiszen az egyiknek a felnőtt férfi, a másikkak a felnőtt nő a fontos. Legalábbis részben a felnőtt nő a fontos, mert tény: ha a PAS oldaláról világítjuk meg az érdeklődési körüket, nyilvánvalóan a különélő anyákat nem képviselik. Igen. Azokat a különélő anyákat, akiktől elidegeníti a gondozó apa a gyermekeket. Pedig hogy-hogy nem, ők is nők. Miközben a kizárólag felnőtt férfiak képviseletével eléri azt is, a másik oldalon, hogy a gyermeket gondozó apák általi PAS-t is erősítsék, azzal, hogy kizárólag arról beszélnek: csak az anya idegenítheti el a gyermeket az apától.

Ténybeli tévedésben él mindkét fél, tehát - de nem veszik észre. Ha észreveszik, akkor a helyzet még annál is rosszabb, mint az első ránézésre látszik.

Ráadásul az is tény, amit rögzíteni kell, ha róluk beszélünk: mindkét szervezetnek vannak vitathatatlan eredményei, amelyeket egymástól függetlenül, a rendszerabúzus felszámolása érdekében értek el. Rendszerabúzus nélkül ugyanis nem volna PAS sem. Ha vita, és a cupákon való marakodás helyett összefognának, hihetetlen mértékű eredmények elérésére volnának képesek. Együtt. A gyermekek érdekében.

Ezt nem teszik meg, mert mindegyiküknek külön cupákra van szüksége. Igen. Abból a bizonyos húsos fazékból.

Hiszen még most is csak arról folyik a vita – melybe most már a politika is belekontárkodik -, hogy ki, mennyit kapott, azon túlmenően, hogy szót ejtenek, mintegy mellékesen arról is: az anya, vagy az apa

követi-e el a szülői elidegenítést. Értelmezzük ezt a mondatot. Egyértelmű, hogy mindegyik szervezet, kivétel nélkül a felnőttek, egyik, vagy másik oldalára helyezkedik.

Könyörgöm: és hol marad a gyerek eközben?

A PAS kérdésében ugyanis nem az a döntő, hogy anya, vagy apa követi-e el, hanem az, hogy elkövetik a gyermekek sérelmére, és mekkora károkat okoz mindez a gyermekek számára. Mert anya is, apa is lehet elkövető. Ez mindössze annyitól függ, melyikük a gyermeket gondozó szülő. A feminista szervezeteknek pedig figyelmükbe ajánlom a különélő anyákkal történő mély beszélgetéseket. Talán akkor kinyitják végre a szemüket, és nem ők maguk bántalmazták tovább a különélő anyákat azzal, hogy meggyőzik a jogalkotót arról, hogy a szülői elidegenítés egy nem létező jelenség, csak a különélő apák kitalációja.

Merthogy gyermeket gondozó apák is vannak. Akik elidegenítik a különélő anyáktól a gyermekeiket. És ezt, aki tagadja, közneveltség tárgyává fog válni. Előbb, vagy utóbb. Hiszen nyilvánvaló tény. Ráadásul, sajnos, egyre többen vannak. Nem a nevelésre való alkalmasságuk, hanem szociális helyzetük folytán.

Miközben észre sem veszik, hogy nem értelmezik a saját mondanivalójukat sem, mégis beszélnek a PAS-ról.

Figyeljük csak meg. Azt állítják: a különélő apák találták ki azért a PAS fogalmát, hogy bánthassák, továbbra is a gyermeket gondozó anyát. Miközben nem foglalkoznak azokkal az anyákkal, akik különélnék gyermeküktől, és ugyanezt művelik velük a gyermeket gondozó apák.

Annyiszor beszéltem már erről. Elég volt! Most lett elég.

Ha valaki képes ennyire jellemtelenül szűklátókörű lenni, letaposni a saját neméhez tartozó, és gyermekük hiányától szenvedő anyákat, azokra még pár szót áldozni is sok. A közvélemény pedig, ha nem gondolkodik meg is érdemi. ... Csakhogy közben eltűnnek a süllyesztőben a gyermekek. Azok a gyermekek, akiket a PAS induktorok, nemtől függetlenül, eszközként használnak fel a másik kínzásához, ezzel kínozza magát a gyermeket is.

Mert mit is mondott Kanász-Nagy Máté?

„A gondozó szülő hiteltelenítése, a másik szülő ellen nevelés vádja elég ahhoz, hogy a bántalmazás gyanúját ne vizsgálják érdemben.”

... Miközben fel sem merül benne, hogy a szülői elidegenítés maga a bántalmazás, mely cselekménynek egyszerre két áldozata van: a gyermek és a tőle különélő szülő. Függetlenül attól, hogy a különélő szülő apa-e, vagy anya. Akár anyaként, akár apaként él külön a gyermekétől, a PAS induktor, tetteivel bántalmazza őt. Kijelenti a szóvivő, hogy a bántalmazást nem vizsgálják abban az esetben, ha felmerül a PAS az eljárásban. Mivel a PAS-nak Magyarországon nincsenek az elkövetési módozatai jogszabályban megtiltva, így a hatóságok sem tudják vizsgálni ennek megtörténtét, és ennek káros hatásait a gyermekekre. Ez így igaz. Köszönhetően az ilyen, és hasonló nyilatkozatoknak, ez, sajnos még több évig így is fog maradni, miközben személyiségszerkezetükben sérült PAS-gyermekek százai, ezrei cseperednek felnőtté. Akik majd maguk is gyermeket nevelnek. A kapott és másolt példa alapján. ... Elkészerítő. De a szóvivő szerint pontosan jó ez így, ahogy van, mert a PAS csak egy hazugság. ...

Majd kijelentette a párt szóvivője azt is:

„Az LMP szerint súlyos felelőtlenség a kormányzat kiállása egy áltudományos és a gyermekbántalmazások rejtve maradását segítő elmélet mellett, aminek használatát ma is jogszabály tiltja az igazságügyi pszichológus szakértők számára.”

És ehhez, egyébként, Ráczné Földi Judit, a DK nevében is hozzátette a magáét:

„A pszichiáter szakma az elméletet szinte egységesen megalapozatlannak tartja, amit jellemzően a családon belüli erőszakot elszenvedő anya ellen vetnek be, akivel szemben az elkövető szívesen hivatkozik arra, hogy az el akarja tőle idegeníteni a gyermeket.”

Hazugság. Senki és semmiféle jogszabály nem tiltja a szakértőknek a PAS vizsgálatát. Sőt: a 20. számú módszertani útmutatójuk pontosan és konkrétan részletezi a szakértők számára, hogy a gyermek szülő általi befolyásolását, annak fokát, és annak hatásait a gyermeki lélek, és gondolkodás fejlődésére hogyan, és miként vizsgálják. Tovább megyek: maguk az igazságügyi szakértők sürgetik ezen módszertani útmutató frissítését, és kiegészítését a PAS jelenségének és hatásának vizsgálati útmutatójával.

A szülői elidegenítés bizony abból adódik, hogy a gyermeket gondozó szülő a különélő szülő ellen hangolja a gyermek gondolkodását, és érzelmeit. Azaz: befolyásolja a gyermeket, a saját céljai elérése érdekében. Ezt pedig a módszertani útmutató kifejezetten részletezi. Csak nem elidegenítésnek, hanem befolyásolásnak hívja – de ugyanarról beszél.

Rácznének egyedül annyiban van igazsága, hogy azokat a családon belüli erőszakot elszenvedett anyákat bántják a PAS-al, akik különélnék gyermeküktől. Mert az igazság ez. Ők azok, akik a bontópert követően is, folyamatosan bántalmazásban vannak tartva, amihez a gyermekét használják, fegyverként, ellene. Szóval nem minden, csbe-t elszenvedő anyát bántanak a PAS-al. Hanem a gyermeküktől különélni kényszerülő, az előzményekben csbe-t elszenvedő anyákat bántalmazzák tovább a gyermeket gondozó apák. De ugyanez az állítás fordított felállás esetében is igaz. A csbe-t elkövető nők bántják tovább a PAS-al a különélő apákat. A PAS ugyanis, csakúgy, mint a csbe, úgy a férfi, mint a nő részéről elkövethető. Sarkítani a kérdést nem szabad.

A PAS-t ugyanis minden esetben a gyermeket gondozó szülő tudja csak kivitelezni. A különélő szülő nem.

Ráadásul, ebben a tényben a rendszer felelősségét is szükséges volna megállapíttatni, és vizsgálni, hiszen pontosan ezekben az esetekben nyilvánvaló tény: a bántalmazó gondozásába helyezték a gyermeket. A tények ugyanis utólag nyernek igazolást, sajnos. De mindaddig, amíg, most már pártok is tagadják, hogy egyáltalán létezne a PAS, azt eredményezi majd, hogy még több alkalommal helyezhetnek bántalmazóhoz gyermekeket.

Mert ugyan ki foglalkozna a kérdéssel komolyan, ha "megírja az újság", vagy "bemondják a tévében", hogy a PAS nem létezik?

Félelmetes, hogy még a pártokat is ilyen szinten meg lehet vezetni manapság.

Hát senki nem gondolkodik?

Hát nem akad senki, aki a szülői elidegenítés kérdésében végre elkezdene észrevenni a folyamat közben szenvedő, és maradandó lelki sérüléseket gyűjtő gyermekeket?

Csak bízni tudok abban, hogy a közvélemény és a társadalom képes arra, hogy elkezdjen ezen a kérdésen gondolkodni, és meglássa a nyilvánvalót. Nemcsak a ténybeli tévedéseket kell észrevenni most már, hogy a politikát is belevonták egyesek. Hanem a szenvedő gyermekeket is ideje volna látni, de főként: láttatni engedni.

Mert a civilek, a húsos fazékon való marakodás közben csak velük nem foglalkoznak, és nekik ártanak. Tulajdonképpen ők maguk abuzálják a gyermekeket tovább. Azzal ugyanis, hogy elfedik, mit él át az

elidegenítés – vagy, ha jobban tetszik – befolyásolás alatt és után a gyermek, hogy ez a későbbiek folyamán mekkora személyiségsérülést fog eredményezni, ők maguk követik el a gyermek bántalmazását azzal, hogy nem segítenek megszüntetni ezeket a traumatikus élethelyzeteket a gyermekek életében.

A fanatikus követőknek pedig mindeközben fogalmuk nincs arról, hogy mire is használják fel őket tulajdonképpen, jól hangzó, ám gyermekeken nem segítő szövegeikkel. Talán, ideje volna elgondolkodni ezen egy kicsit.

Megjelenés helye: *Hópihetánc Blog*

Link:

http://hopihetanc.blog.hu/2017/12/02/politikai_part_a_szuloi_elidegenites_folyamatanak_kivizsgalasa_ellen

Szerző: *Dudás Anna (Hópihetánc)*

Szerző elérhetősége: doody.velemenye@gmail.com